

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam, 3685. szám

1956. december 31. hétfő

4 oldal, 20 bani

Az RMP Központi Vezetőségének plenáris ülése KÖZLEMÉNY

Az RMP Központi Vezetősége 1956. december 27. és 29-én plenáris ülést tartott a következő napirendi pontokról:

1. Az 1957-es állami terv tervezete.
2. Az 1957-es állami költségvetés tervezete.
3. A fizetési rendszer megújítása.
4. A mezőgazdasági termékek központosított alapja létesítése formájának megváltoztatása.

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentést adott a plenáris ülés elé terjesztett kérdésekről és a pártszervezetek feladatairól. Chivu Stoica elvtárs előterjesztette az 1957-es állami tervvel és az állami költségvetéssel kapcsolatos beszámolót. A minisztertanács és a Szakszervezetek Központi Tanácsa javaslatára vonatkozó beszámolót, a fizetési rendszer megújításáról, Gheorghiu Apostol elvtárs terjesztette elő.

A plenáris ülés megállapította, hogy az 1957-es állami terv tervezete és az állami költségvetés tervezete, amelyet a minisztertanács a Nagy Nemzetgyűlés elé terjeszt jövényt, meg kellene, hogy az RNK gazdasági és kulturális fejlődése követelményeinek.

Elhatározta, hogy a termelési eszközök gyártó ipar állandó fejlesztésével egyidőben, szükséges az erőforrások összpontosítása a mezőgazdaság és a közlekedési cikkek termelésére fejlesztésért. Növelni kell a fogyasztási kiszerelésre és az életszínvonal fokozására fordított nemzeti jövedelem összegét, s ezért egyes csökkenéseket kell eszközölni a beruházási alapon.

Az RMP II. kongresszusának a második ötéves tervre vonatkozó irányelveinek megfelelő kiigazítását a

Központi Vezetőség az összes pártszervezetek elé bocsátja jóváhagyás végett.

A plenáris ülés jóváhagyta a fizetési rendszer megújításával kapcsolatos javaslatokat, amelyeknek egyenes következményeként 1957-ben növekedik az alkalmazottak központosított jövedelme.

A mezőgazdasági termelés ösztönzése és a dolgozóknak mezőgazdasági eredetű élelmiszertermékekkel való ellátásának megújítása érdekében a plenáris ülés elhatározta a buza, tengeri, rozs, napraforgó, burgonya, tejtermékek központosított alapjának felvásárlás és szerződéses útján történő létesítését és megszűntetését a kötelező beszállítást a fentemlítt termékekkel. Ezzel egyidőben elhatározta az árak megújítását a huszegyüttésnél.

Az állami és gazdasági életben a demokratikus centralizmus elvétől vezelve a plenáris ülés számos intézkedést állapított meg a túlzott központosítás felszámolására, a termelési tevékenységének egyszerűsítésére, a néptanácsok és az ipari- és mezőgazdasági szakszervezetek jogainak és kötelezettségeinek kibővítésére, a dolgozó emberek tömege alkotó kezdeményezésének ösztönzésére.

A plenáris ülés rámutatott, hogy az elfogadott határozatok új lendületet eredményeznek a dolgozók tevékenységében a pártszervezetek vezetésével, az ipari- és mezőgazdasági termelés növelése, a munkatermelékenység emelkedése, valamint a gazdasági élet és az ügyvitel összes ágaihoz kiterjedő takarékosági rendszer alkalmazása terén.

A plenáris ülés egyhangúlag határozatot fogadott el a megvitatott kérdésekre vonatkozólag.

Új technikai intézkedések

Az új termelési év kezdete előtt az I.O.I.L. téglyágy vezetésére több technikai-szervezési intézkedést foglaltatott.

Losif Ivan munkavezető irányításával megkezdtek az újonnan kijelölt területekről a homok kitermelését. Ezt a munkát iparvágányi lefektetésével könnyítik meg. A homokot a gyártás számára eddig a Marosból termelték ki és szállították az üzembe, ami növelte az önköltséget. Az új megoldás most lehetővé teszi azt, hogy a téglák előállításának önköltségét 15-18 százalékkal csökkentsék.

Az általános javítási munkálatokban Bălănean Cornel, Căciuan Vasile és Ciornei Vasile tüntek ki.

—O—

Tulajdonosok elárulása tervüket

Az Universal állami áruház készruha részlegén a vevőkörösség mindig változó és nagymennyiségű árut talál. A téli vásár ezidén is nagy feladatok elé állította a részleg munkaközösségét. December 20-ig a készruha elárulását több ezer vevő szolgált ki és az eladott áruk meghaladták a 100.000 lej értékét. A részleg dolgozói 20 nap alatt 15 százalékkal teljesítették a feladati tervüket.

Gondolatok ujév küszöbén

Nem hiszem, hogy volna ember, aki ne örülne az újesztendőnek. Ilyenkor mindenki jókedvű. Persze ki ki a maga módján. A huszevesek rajonganak, a harmincevesek közömbösséget mutatnak, a negyvenesek pedig fájálják az idő múlását, de azért nekik legmélyen valamennyien boldogan fogadják az újévet.

Szilveszterkor és újév napján kedves képek, jó és rossz emlékek rajzanak gondolatvilágunkban. A folytonos munka, izgalmak, — a családok és erőfeszítések épp úgy eszünkbe jutnak, mint az otthon meleg, biztonsága és a mindennapi élet örömei. S ez így van rendjén. Mire eljűnk a tegnapi, egymás mellett állított a jót és a rosszat, áttekintjük a megtett utat és ítéletet mondunk az esztendő felett. Bosszankodunk balsikereink miatt és büszkeséggel nyugtázzuk eredményeinket.

Hivatalosan csak most lépünk át az 1957-es évre. De csak hivatalosan. Mert sokan vannak épülő, szépülő házakban, akik megelégedtek, maguk mögött hagyták az időt. Az elmunkásokra, éltelmezőkre, az újításokra és a tudósokra gondolunk. Azokra, akik oroszlelnérszt vállaltak magukra az építelmunkából és járulékalakoknak bizonyultak.

Egyetlen kérdésben azt hiszem mindannyian egyetértünk. Nevezetesen abban, hogy boldogok vagyunk, mert egészségesen megértük az újesztendőt

és erősebbek voltunk az idő vasfogánál, mert szeretünk és tovább szeretünk és mert újabb csúcok felé törhetünk. Az újévben új sikereket várunk a munkától, a földműveléstől, az alkotástól, a tudóstól. Mindezt várjuk, és még valamit: jobb életet. S amit mi várunk, az nem meddő ábránd, hanem megvalósítható javulat, fejlődésünk természetéből fakadó logikus következtetés.

Eseményekben és eredményekben gazdag esztendőt hagytunk magunk mögött. Milyen felsorolni, hiszen valamennyien ismerjük sikereinket. Most leginkább az érdekel bennünket, hogy milyen lesz az új esztendő? Vajon tartogat-e számunkra kellemes meglepetéseket? Ki tudna erre válaszolni?

A jóslások ideje lejárt. Varázslak szerteljeszolt. Valamikor emberfeletti tulajdonságokkal ruházta fel a népet a nagy jóskor. Ma már senki sem ad hitelt szavainak. Az emberek ráébredtek arra, hogy jövőbeni sorukról saját maguknak kell jóslaniuk, illetve határozniuk. Így vagyunk ezzel mi is. Terveket kidolgozunk, a megvalósításukat megvárjuk életünk fejlődését.

Nincs olyan ember a földön, aki nem szövöget terveket. Vallad és ösztön, kedves olvasó, te is tervezed: jövőre jobban dolgozol, hogy többet keresel; butort, motorke-repárt, vagy tudomisértéket az újesztendőt

én mit vásárolok. Talán éppen házépítésre gondolsz. S a te tervezésedből születik meg egy nagy család átfogó terve. Mindannyiunk terve, az élet javításának terve ez. Ilyen és ehhez hasonló gondolatok foglalkoztatják az embereket újév küszöbén. Bennünket is. Az évi „elszámolás” alkalmával a fejlődő, javuló élet oldalára billen a mérleg. Vidáman bucsuzunk tehát az évtől. Megbocsátjuk magunknak az elkövetett hibákat, percpor-percra feleljük mindazt, ami rossz volt és sértett bennünket.

Az év utolsó napján különös kép tárult elénk a város főutcáján. Mindenki siet, a vásárlók sorrajárják az üzleteket, úgy tűnik, mintha az 1956-os évvel szemben adósságot törlesztenék. Ruháknak, háztartási cikkeknek és élelmiszereknek vásároltak ma reggel, családoknak, szeretteiknek. Ilyenkor a cukorkaból készült újévi malac a legszébb, a legkedvesebb ajándék. Sok szeretést és boldogságot kíván a szülő gyermekének és a gyermek a szülőnek.

Megragadjuk az alkalmat és mi is boldogok, eredményekben még gazdagabb újévet kívánunk kedves olvasóinknak.

Szálljon a jókedvű Onnappal köszöntjük immár ki tudja hányadszor. S viszontsul ez az újesztendő is az élet szépségeivel ajándékoz meg bennünket. Mert mi akarjuk ezt.

A Központi Vezetőség közleményének visszhangja

VILLAMOSON

Többen állnak a városi néptanács előtti villamosmegállónál. Csakhamar megérkezik a 3. számú villamoskocsi és valamennyien felszállnak. A villamoskocsi már éppen indul, amikor egy középemeltű, piroscaru harmincöt év körüli férfi újsággal a kezében lép fel. Vasutasegyenruhát visel. Véghighordja tekintetét a közleményre, mellette levő jegyzetből kérdezi:

— Hallotta, mi újság?

A jegyzetből érdeklődő tekintettel néz rá, majd ezt válaszolja:

— Nem hallottam semmit.

— Idenézzen — mondja a vasutas az újságra mutat.

A jegyzetből kivesszi kezéből az újságot és hangosan olvassa:

— A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének plenáris ülése. Közlemény.

Tekintetével gyorsan végigfut a sorokon s látszik rajta, hogy nagy érdeklődéssel olvassa a közleményt.

— Ez igen. Ez aztán valóban újévi meglepetés.

Ekkor már többen körülveszik őket és mindannyian érdeklődve kérdezik:

— Miről van szó?

— A munkások fizetési rendszerének megújításáról és a kötelező kvótábeszolgáltatás megszüntetéséről — magyarázza a vasutas.

A hír gyorsan elterjed a villamoskocsiban. Egyesek már a bulvári rádióból értesültek a közleményről, mások viszont csak most hallották.

A motorállomásnál megáll a villamos és többen között a vasutas is leszáll. Mielőtt távozna, ezt mondja:

— Vegyék meg a lapot és olvassák el figyelmesen, mert mindannyiunkat érdekel...

A DOLGOZÓ PARASZTOK KÖRÉBEN

A kollektív gazdaságok és a mezőgazdasági társulások tagjai, valamint az egyéni gazdaságok dolgozó parasztok december 30-án, népköztársaságunk kiállításának 9. évfordulója napján, a konareggi örökben rádió kereszttől és a saját hasábjain értesültek a Román Munkáspárt Központi Vezetősége plenáris ülésének közleményéről. A közleményt a dolgozó parasz-

tok rajonszerte örömmel fogadták és meggyőződésüknek adták kifejezést, hogy a jövőben a terméshozam növelésével a felvásárlás és a szerződéses útján még sokkal nagyobb mértékben járulnak majd hozzá a városi dolgozók élelmiszerellátásához és a mezőgazdasági termékek szállításához.

A terméshozam növelésére öszönöz

Kollektivistáink december 30-án nagy érdeklődéssel olvasták a sajtó hasábjain az RMP Központi Vezetősége plenáris ülésének közleményét.

Megtudták, hogy a buza, kukorica, rozs, napraforgó, burgonya és tejtermékek beadása megszűnik, ami nagymértékben hozzájárul majd a munkások fizetésének növeléséhez.

Ez a hír örömmel töltötte el a kollektivistákat. Ez a közlemény bizonyítja, hogy országunk népgazdasága erősödött, ugyanakkor bizonyítja a pártunknak és kormányunknak a dolgozók iránt tanúsított gondoskodását.

Mi, a vladimirescui kollektív gazdaság tagjai, eddig is becsülettel tettünk eleget állam iránti kötelezettségünknek. A kvóta megszüntetésével egyidőben vállaljuk, hogy a jövőben még nagyobb mértékben járulunk hozzá a központi alap megerősítéséhez.

Növeljük terméshozamunkat, több állatot és állati terméket juttatunk a városnak, ugyanakkor terményfeleslegeinket a szövetkezet és az állami kereskedelem útján értékesítjük.

Vanciu Lazar, a vladimirescui kollektív gazdaság elnöke

Kötelezettségvállalásunk

December 30-án röpgyűlést tartottunk, amelyen résztvettünk gazdaságunk brigád- és csoportvezetői, élel-

járó kollektivisták. Megvitatuk az RMP Központi Vezetősége plenáris ülésének közleményét. Az ország dolgozó népével együtt, mi is örülünk, hogy népgazdaságunk eddigi eredményei lehetővé teszik a kvóta megszüntetését. A plenáris ülésen hozott határozat lendületet ad dolgozó népünk termeléséhez, a munkatermelékenység és a terméshozam növeléséhez. Miután a buza, kukorica, tej, stb. kvótábeadás megszűnik, mi, kollektivisták, kötelezettséget vállaltunk, hogy minden lehető eszközzel a buza, kukorica és a többi növények terméshozamának növeléséért, terményfeleslegünket pedig az állami kereskedelem útján értékesítsük.

Darau Alexandru, a Tisa-Noua-i kollektív gazdaság elnöke

A pernyával mezőgazdasági társulás

elnöke, Blaj Ioan, a sajtó hasábjairól értesült a Román Munkáspárt Központi Vezetősége közleményéről. Társulásuk ez évben 56 családdal és 147 hektár szántófölddel alakult meg. Az első termelési év számos gazdasági és szervezési nehézség elé állította a vezetőtanácsot. Ezáltal állapított nem tudtak biztosítani gazdaságuknak. Blaj Ioan úgy véli, hogy a kvóta

ponyi Vezetőségének plenáris ülésén hozott határozat újabb bizonyossággal pártunk gondoskodásáról a dolgozók iránt. A beruházási alap csökkentésével növelik a közlekedési cikkek gyártását, s emelik az életszínvonalat. Ez minden dolgozót érint. Családunkban kétszeresen hozzájárult az életkörülmények megújításához.

Mint a közleményben olvashatjuk, eltörlik a buza, árpa, kukorica, rozs, napraforgó, burgonya és tejtermékek, s ugyanakkor emelik az államnak adott husz átvételi árat. Ez elmúlt évben csupán búzából tíz mázsa kvótát adtunk be, körülbelül ilyen mennyiséget kukoricából, valamint más terményt. A közlemény értelmében a jövő évben ezek a mennyiségek megmaradnak. De a plenáris ülés harmadik napirendi pontja is vonatkozik ráink, hiszen előírja a fizetési rendszer megújítását.

— Mi, dolgozók — mondta —, elismeréssel és lelkesedéssel fogadjuk a párt és a kormány e nagyjelentőségű határozatát.

AZ ÉVEK TÁVLATÁBÓL

Szálnalmasan festettek a háború viharfelhőinek elvonulása után a mai G. Dimitrov gyár épületeiradányai. Rom, üszök, korom, ahová csak nézett az ember. A gyár háromnegyed része kiégett, rombadőlt. Felkiáltójelként meredt az ég felé az épen maradt hatalmas kémény. A szörnyű pusztítás figyelmeztet az e kémény körül gyülekező harcdezt munkások jeleztek azt, hogy nincsen minden veszve: a gyár újjáéledhet. De először a romokból menteni kell a menthetőket.

Igen nagy volt azoknak a száma, akik nem csüggedtek és nem sopánkodtak, hanem nekiláttak a romtölgök megújításának, az összeesavardott vasművek kiegészítésének, a műhelyfalak felépítésének. Később csatlakoztak ehhez a munkához a tétovázók is, akiknek bizonytalankodását felváltotta az életös hit a jövőben. Az a feltörő erő, amely gyökere változást indított el ekkor a gyár munkásainak életében, célt tűzött ki és ennek első pontja a gyár felépítése volt.

Es a betonlapokra téglát után, téglát került. Egyik téglát a kommunista s mellé a másik téglát az immár szervezett munkássá vált dolgozó illesztette és az együttesen kiegyensúlyozott vasművek megerősítése emelték magasba az új tetőszerkezetet.

A homokformákba már öntötték a vasat. A kovácsok, izmos kezükben forgó kalapáccsal, versenyt, sulykolva alakították az izzó vasat, mert működnek már az esztergagépek a gépműhelyben s alkatrész kell a hídostálynak és mert megkezdtek a munkát a vagongyárban is...

A hajdani Astra gyárban, az ország iparának egyik kerekéjébe lendült.

A háború terhéől meghajlott gerincek kiegyenesedtek, a ködfoltok szertefoszlottak és a szemek előtt tisztult a horizont. 1947 végén, ezelőtt — kilenc évvel megdőlt a királynak — az ország legnagyobb kapitalistájának — uralka.

Ezerkilencszáznegyvenhét december 30-án a román munkásszövetség kitérőhöz beírta történelmébe. Ez a tény, majd az államotás lehetővé tette, hogy megindulhasson a terengzállalkodás. Ebben részt vállaltak Arad ekkor még egyetlen (nem számítva a CFR főműhelyét) nehézipari intézményének dolgozói. A gyár nagyvonalú újjáépítése csak ekkor kezdődött. Ezenként százaknak nyújtottak lehetőséget az új technikai követelmények elsajátítására. Az új hatalmas munkacsarnokok építése párhuzamosan folyt az emberek tanításával...

S a mind jobb való szakemberek követve a két egyéves, majd az első ötéves terv mutatószámait, a vagonok ezreit bocsátották a belföld és a külföld utazókörösségének szolgálatába.

Kilenc év távlatából még a munkásszövetség ellenségei sem tagadhatják le, hogy ebben a vagongyárban kitűnő eredmények születtek. A termelés. 1952-ben 102,5 százalékos emelkedést mutat az 1948-ashoz viszonyítva. Az idei eredmény pedig 175,3 százalékkal magasabb, mint az államotás évében volt. E száraz, de sokatmondó számadatokban a dolgozók növekvő erőfeszítése és gazdagodó alkotószelleme jut kifejezésre. Ima, erre néhány igen jellemző példa. A vagonosztályon működő 1. számú IMSZ brigád tagjai ma kezdtek az 1961-es év

első énegyedére eső munkájukhoz. Amikor néoszerint ki akartunk egyenlőhárny „emelt” köztük, mind a tíz nevet felsorolták. „Ennyien vagyunk a brigádban, a dícséret mindannyiunkat egyformán megillet” — mondták. Becsületessé beszéd ez. Anyyira, mint amennyire becsüendő az eredmény, amit elérték.

Az alkotószellem hozzájárulása a sikerhez szintén számokkal igazolható. Mig 1948-ban mindössze 15 volt az újítók száma, ma 148 újítót tartanak nyilván. Sokan évenként 5-15 újítási javaslatot is benyújtanak. Es nem kell különben hangsúlyoznunk, hogy mindezek az újítások a munka termelékenységét, az önköltség csökkentését segítik elő. Valamennyi saját ügyünket, a népgazdaság fejlődését szolgálja.

Gazdag ez az üzem hasonló példákban. Ezt a néhányat csak azért soroltuk fel, hogy vázoljuk a munkát, amelyet az itt felölt, vagy magöregedett dolgozók, a Kucelata Mihályok, a Nagy Józsefok, a Grada Ivánok, a Sotma Ignatok, a Wittmann Mathiasok, a Haman Péterek, valamint az általuk nevelt sok-sok fiatal, a Róza Mihályok, a Badea Panteimonok és a többiek az évek során kifejtettek.

Ma is vékony hótakaró fedi a földet, mint kilenc évvel ezelőtt ezen a napon. Es mint akkor, most is hógolyócsatába kezdenek a fiatalok. Cseng a kacaj, kipirul az arc és összevillannak a szemek. Vidáman száll felém az üdvözl.

— Boldog újévet elötlárs!

— Boldog újévet mindannyiunknak, Dimitrov gyári dolgozóknak!

Szabó Imre

Elismeréssel fogadták

Számos dolgozó elismeréssel becsült pártunk e nagyjelentőségű közleményéről. Tulcan Floare, a December 30. gyár Roscher szövődésének dolgozója ezeket mondta:

Kibővített üzemosztály

A TEBA gyár szövődése főként épült új emeleti helyiségekben rendezték be a kibővített hengerlanc előkészítő osztályt. Az új gépekkel kibővített üzemosztályon a kitűnő technikai körülmények között nagyon jó termelési eredményeket érnek el a dolgozók.

Az RMP. KV. mellett működő párttörténeti intézet folyóiratainak legújabb száma

Az állami politikai kiadó a közel multban jelentette meg az „RMP. KV. mellett működő párttörténeti intézet évkönyve” 6. (1956 november-december) számát.

Az ez évi szovjet-román barátságai hónap alkalmából hazánkát megillető az RMP régi harcosainak kiadtsága. Az évkönyv ismerteti a vendégek és az RMP régi aktivistái közötti találkozókat, valamint a kiadtságot levél az RMP KV-hoz.

„Tanulmányok és beszámolók” rovatban a folyóirat G. Tugui „A Román Munkáspárt — az 1946 novemberi parlamenti választásokban részvevő demokratikus erők vezetője” című cikkét közli. Az 1946 november 19-én megválasztott demokratikus parlament — fejtette ki a cikk — eszköz volt a demokratikus erők kezében, hogy kijelentsék a polgári-demokratikus forradalmat és békés uton ráterjenek a szocialista forradalomra.

Ugyanabban a rovatban M. M. Constantinescu aláírásával a folyóirat tanulmányt közöl a romániai munkásszázalék kiadásának történetéről.

A „Leckék és konzultációk” rovatban a folyóirat leckéit közli: „Az 1944 augusztus 23-ai népi felkelés” című tanulmányt az RMP régi harcosainak kiadtsága. Az évkönyv ismerteti a vendégek és az RMP régi aktivistái közötti találkozókat, valamint a kiadtságot levél az RMP KV-hoz.

A „Dokumentumok” című rovatban új adatokat közöl a folyóirat az RMP ötödik kongresszusával kapcsolatban. A többi rovatokban is érdekes és tanulságos anyagok jelennek meg.

A párttörténeti intézet folyóirata különösen hasznos az ideológiai fronton dolgozó káderek, az RMP történetét tanulmányozó körök propagandistái, a társadalmi tudományok katedráinak munkatársai és általában mindazok számára, akik alapvetően szeretnék tanulmányozni hazánk munkásszázalékának történetét, pártunk dicsőítését harcolni a multban.

Világirodalmi HIRADÓ

A varsói Polskij színház a jölszerű Cid-előadás után terobelt Diderot, Montaigne, Flaubert, Hugo és más francia klasszikusok műveinek felújítását.

Lengyelországban kiadtki Maria Skłodowska-Curie munkáját. A mintegy 700 oldalas kötetben a nagy lengyel tudósnak 69 munkája jelent meg, mindegyik megráslának nyelvén; lengyelül, franciául, németül és angolul. A könyvet Irène Joliot-Curie, Maria Skłodowska-Curie lánya, a világhírű Nobel-díjas tudós állította össze.

A szovjet tudományos folyóiratok közül, hogy Alexandr Gribojedovnak, Az ész bajjal jár című klasszikus dráma szerzőjének művei 79 kiadásban, 3290.000 példányban láttak napvilágot a szovjet hatalom életében.

A világirodalommal foglalkozó szovjet kutatók most közölték Cervantes Don Quijote című műveivel kapcsolatos kutatásai eredményét. A mű 1769-ben jelent meg először oroszul. A szovjet hatalom évei alatt a mű 14 nyelven, 50 kiadásban, közel egymillió példányban került a szovjet olvasók kezébe. A Don Quijote első kiadása — közli a beszámoló — 1605-ben jelent meg, de csak a regény első részét tartalmazza. A teljes kiadás 1617-ben jelent meg Barcelonában.

Móricz novelláskötetét adták ki Egyiptomban. A kötet bevezetőjében részlet a nagy író életéről.

Csehov Cseresznyés kert című drámáját most adták elő századok a párizsi Marigny-színházban.

Julius Fucsik örökéletű műve, a Róport az akasztófa alól Szérbán megjelent arab nyelven.

Jóka Mór Betyár című novelláját közölte a Nendör (November) című albán folyóirat.

Petőfi műveiből 470 oldalas kötet jelent meg a Német Demokratikus Köztársaságban, a weimari Thüringer Volksoper kiadásában. A fordításban Gerhard Steiner, a berlini Humboldt-egyetem tanára és Turóczi-Trostler József akadémikus is részt vett.

Victor Hugo műveinek új kiadása

jelenik meg a Kínai Népköztársaságban.

A XVIII. század könyvritkaságainak kiadtsága nyit meg Moszkvában. Itt találhatók a többi között Voltaire, Beaumarchais, Molière orosz nyelvű fordításainak igen ritka példányai.

Több, mint tízezer példányban adták ki a Szovjetunióban a Nagy Októberi Szocialista Forradalom óta Verne Gyula műveit.

F. I. Saljapinnak, a kiváló orosz énekművészek a könyvtárak most rendezik. A hagyatéknak értékes Tolstoj, Gorkij és más nagy íróktól származó leveleket és dedikált könyveket találhat.

Tel-Avivban kiadtki Ivrit nyelven Alexandru Sahia novelláskötetét.

A berlini Volbühne újra színrehozta Arnold Zweignek, a Német Demokratikus Köztársaságban élő villághírű német írónak „Napoleon Jajában” című színművét. A darab egy történelmi epizód nyomán azt példad, hogy a humanizmus mindig erősebbnek bizonyul a nyers erőszaknál.

Megjelent a Közép-Amerika egyik legrégibb indián népének, a majan népnek az írásjeleit Jurij Knorozov szovjet néprajztudós. E munka tudományos jelentősége olyan nagy, hogy szerzőjét a Szovjetunió Tudományos Akadémiája etnográfiai intézetének tudósaként doktori fokozatra érdemesítette. A tudós 32 éves.

Kínában 683.000 példányban adták ki Marx műveit, a Tőke 279.000 példányban került forgalomba.

Nagy Péter cár 1707–1721-ből származó 38 eredeti levelét és más írásait tartalmazó iratcsomót találtak az egyik krakkói könyvtárban.

Tömörkény István „Fecskek” és „Ferkó” című elbeszéléseit megjelentek oroszul.

Heine összes műveinek tizikötetes kiadása újabb megjelent Leningrádban.

Solohov műveit 421 kiadásban jelent meg 1955 óta a Szovjetunióban. A teljes példányszám meghaladja a 20.473.000 kópiát.

Igy is lehet...

Vinga község néptanácsának végrehajtó bizottsága, — Szemán Albert, Pascu Eva és Pavel Valastian képviselők segítségével — egész évben jó meggyőző munkát végzett a dolgozó parasztok között, hogy mindannyian befizessék az önadóból rájuk eső részt. December elejéig a megszavazott önadónak több, mint 75 százaléka be is gyűlt. Ez az összeg nem hevert télen. Megjavitottak belőle két napközi otthont, kismeszték és rendezték három iskolát. Megszervezték a község egyik ékességét, a központban lévő parkot. Ugyancsak rendezték 7 közkutat és 8 hidat. Ugyanakkor 1400 méter hosszú járdát építettek a községből az állomásig.

AKKOR SZÁLLITJUK, HA...

Babadac helység tőlünk sokszáz kilométerre fekszik. Innen kapja a Libertatea gyár kaptalagyrészlege a szükséges faanyagot, rönköket. Ebben addig nincsen semmi különleges. Az ellenben már sokkal érdekesebb, hogy Babadac-ról december 20-án elindították a 20 tonna rönkkel megrakott 137.841 számú vagont. A szállítvány 4 nap alatt Aradra érkezett. Igen, Aradra, de sajnos, csak az állomásra és december 28-án, vagyis újabb négy nap múlva még mindig csak a rakomány fele volt a Libertatea kaptalagyrészlegében.

Felmerül a kérdés, vajon miért nem hozták be. Talán nem mentek érte? Dehogyan nem, csak hogy az Autoexpeditie vállalat fuvarosai nem vállalták a szállítást. A rönk szállítási tervét ugyanis igen alacsony és sokkal kifizetődőbb például a cserép, vagy téglák szállítása.

Már olysmi is előfordult, hogy a rönk 354 órát állt a rakodóban, amiért összesen 3.499 lej fektetett fizetnek, annál az egyszerű oknál fogva, mert a fuvarosok egyik csoportjának felelőse, Schwartz László, víz alatt látta a rönköket. Az elszállításhoz feltétlenül gumicsizmára lett volna szükség, amit azonban nem az Autoexpeditie-től, hanem a Libertatea gyártól követelt.

Vajon van-e ennek a sok huza-vonának valami következménye? Van bizony: elsősorban ezért napokon át foglalt a rakodó, ami más áruk behozatálát megnehezíti.

Másodszor, a ki nem ártított rönköket kivonják a forgalomból, holott arra népgazdasági szempontból nagy szükség lenne. Harmadszor, de nem utolsósorban, maga a szóbanforgó vállalat — jelen esetben a Libertatea-gyár — károsult, mert anyaghiány miatt nyolc, tíz, vagy még több munkás nem termel, holott az anyag az állomáson hever. De ezen nem szabad csodálkoznunk, mert ha

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

Győzött a Bukaresti Dinamo

BUKARESTI DINAMO—SZOFIAI TDNA 3:2 (0:1)

Az európai bajnokságot kupamérkőzésen vasárnap játszották le Bukarestben a mérkőzés, amelyen a fővárosi csapat végig többet támadott és megérdemelten győzött. A Köztársasági stadionban, 20.000 néző előtt játszottak le a meccset, amelyen a Dinamo azonnal támadásba lendült, mégis a 23. percben Stoloianu révén — kapushibából — a vendégcsapat szerelte meg a vezetést. Szünet után a 13. percben Ilescu Nicusor egyenlített, de újabb 4 perc múlva Janev révén ismét a bolgár együttes jutott vezetéshez. A 20. percben újabb Nicusor révén ért el gólt a Dinamo, a 37. percben pedig Neagu szerelte a győzelmet jelentő gólt. A kupamérkőzés során a szófiai csapat ment tovább. Bíró Jirane (Ausztria).

Bukaresti válogatott csapata Görögországban

Bukarest válogatott labdarúgó csapata elutazott Görögországba, ahol több mérkőzésből álló túrát

bonyolít le. Az eddig meghatározott mérkőzések a következők: Január 1: Athénben a város válogatottja ellen; január 3: Athénben a Panathinaikos ellen; január 7: Pireusban az Olimpiakos ellen. Szó lehet arról is, hogy január 7. után még egy mérkőzést játszik a csapat Szatónikban.

A fővárosi válogatott csapat keretének tagjai: Toma, Dungu — Zavoia II, Apolzan, Brinzei, Ionescu — Onisie, Boné, Bodo — Cacoveanu, Constantin, Ozon, Alexandrescu, Zavadu I, Georgescu, Tataru.

Néhány sorban

A január 6-i Prága—Bukarest kékzöld mérkőzés győztese, mint már megírtuk, a Városok Kupája torna döntőjébe kerül, ahol a Páris—Hassloch (Németország) mérkőzés győztese lesz az ellenfele.

Ausztrália megnyerte a DC tenisz kupát, miután az ausztrál versenyzők 5:0 (1) arányban legyőzték az Egyesült Államok tenisz-csapatát.

A Szovjetunió jégkorong csapata Rostockban a Német DK válogatott jégkorong-egyesületével mérkőzött és a szovjet jégkorongozók 12:0 arányban győztek.

A prágai Dukla labdarúgó csapat első egyiptomi mérkőzését Kairóban bonyolította le és a város válogatottja ellen 3:1 arányú győzelmet vívott ki.

Az első siversenyt idén Oberwiesenthalban rendezték a Német DK-ban és számos külföldi versenyző is résztvett. A siugróversenyt a szovjet Kamenskij nyerte a német Reichtagel és a szovjet Zamov előtt.

A Hadsereg Központi Háza rendezte az idény első hazai siversenyt: január 6-án Predeal közelében rendezték a versenyt, amelyen a nők 5 kilométeres távon, a férfiak 10 kilométeres távon mérkőztek meg.

A G. Dimitrov vagongyárban

Az igazgatói alapról

Az állami tulajdonban lévő Ipari vállalatok és intézményekben létező igazgatói alap a párt- és a kormány gondoskodását fejezi ki és a dolgozó életkörülményeinek megjavítását szolgálja. Az igazgatói alap kettős célt szolgál: lényeges hozzájárulást jelent a munkások, technikusok, mérnökök, tisztviselők élet- és munkakörülményeinek megjavításában, ugyanakkor ösztönöz hatással bír az ipari egység tervfeladatainak teljesítésében. Ez a termelékenység növelésében, az önköltség csökkentésében nyilvánul meg.

Az igazgatói alap a vállalat tiszta jövedelmének egy része, amely összegét az állam a vállalat rendelkezésére bocsátja a munkaközösség, az alkalmazottak jutalmazására, anyagi szempontból érdekelteit támogatására. Ez az ösztönzés a termelési terv teljesítésében, a vállalat szakadatlan és gyors fejlődésében a vállalat ésszerű gazdálkodásában és az ipari egység rentabilitásának biztosításában nyilvánul meg.

Hazánkban az ipari vállalatok államosítása óta még nem feltétlenül érvényesült az igazgatói alap megteremtését. Mindez, az első szocialista állam, a Szovjetunió mintájára történt, ahol még 1936 áprilisában megteremtették a vállalatok, intézmények igazgatói alapját a munkások, technikusok, mérnökök, tisztviselők élet- és munkakörülményeinek megjavítására.

A minisztertanács a múlt évben érvénybelépő határozata értelmében mindazok az állami üzemek, gazdasági szervezetek, amelyek általános, vagy helyi jelleggel bírnak és a szocialista gazdálkodás elve alapján működnek, ugyanakkor összesítő jellegűek, vagy teljesítik az árutermelési feladatot, az önköltségi árra és a jövedelmezőségre vonatkozó feladatát, azok jogosultak igazgatói alapra.

A G. Dimitrov-gyár munkaközössége erőteljes munkát fejtett ki, hogy a fenti követelmények betartásával, vagyis a feladatok teljesítésével megteremtse a megfelelő feltételeket arra, hogy igazgatói alapra legyen jogosult. Ezt az igényeket még az is ösztönözte, hogy a gyár alkalmazottai tisztában voltak azzal, az igazgatói alap csak az 6. január 1-jén jön létre.

Az igazgatói alap a vállalat tiszta jövedelmének egy része, amely összegét az állam a vállalat rendelkezésére bocsátja a munkaközösség, az alkalmazottak jutalmazására, anyagi szempontból érdekelteit támogatására. Ez az ösztönzés a termelési terv teljesítésében, a vállalat szakadatlan és gyors fejlődésében a vállalat ésszerű gazdálkodásában és az ipari egység rentabilitásának biztosításában nyilvánul meg.

Az igazgatói alap felhasználása szabályzatának egyik szakasza egyéni megsegítésre fordítható összeget is megjelöl. Ennek az összegnek felhasználását azonban olyan feltételek közé szorították, hogy legelőbb esetben a kifizetése lehetetlenné válik. A szabályzat értelmében azok az alkalmazottak kaphatnak ebből az alapból anyagi segítséget, akik háztartási, otthoni csapás érte (árviz, tüzeset, stb.). Sokan azonban nem éppen ilyen csapások miatt szorultak segítségre s éppen ezért helytelen lenne anyagi támogatásban részesíteni őket. Ezért szükséges volt a szabályzatnak erre vonatkozó előírásait módosítani, hogy ne csak az árviz, vagy tüzeset áldozatai részesüljenek ilyen segítségben, hanem a vállalatvezető egyéni belátása szerint a valóban arra rászorulókat is részesítsék a támogatásban.

Hasonlóképpen helyes lenne módosítani az igazgatói alap felhasználhatóságával foglalkozó rendelkezés pontjait, illetve megállapításait, hogy a pénzalap milyen százaléka, milyen költségek fedezésére fordítható. Ha például X vállalat igazgatói alapjából egy bizonyos százaléka sportfelszerelések beszerzésére fordítható, de nem sportfelszerelésre, hanem történelmi egyetemesre lenne szükséges, akkor ez utóbbit vásárolhatják meg. Ilven irányban is több szabadságot kellene adni a vállalatvezetőnek, hogy józan belátá-

suk szerint arra fordítsa ezt az alapot, ami a legszükségesebb.

Az igazgatói alap felhasználására vonatkozó szabályzat módosításával ez az alap valóban a kitűzött célt, a dolgozók élet- és munkakörülményeinek megjavítását eredményezi.

Az igazgatói alap előírásait 623.142 lej volt, amelynek 40 százaléka az üzem alkalmazottai munká- és életkörülményeinek megjavítására fordították. Az összeg egy részét például a klub közelében épülő uszmedence építésére, a napközi otthon közelében egy játéksarok berendezésére fordították. Ugyanebből az összegből használták fel a gyári orvosi rendelő áremészeti osztályának berendezéséhez. Az igazgatói alapból pótolták az üzemi étkezdé kiadásait, egy-egy ebéd után fizetett összeg és az ebéd tényleges ára közötti különbséget. Ugyancsak az igazgatói alapból fizetik az élmunkások jutalmazásához szükséges összeget, könyvek, folyóiratok vásárlásához szükséges pénzt, kulturális és sportköltségekkel járó költségeket.

A városi és rajoni néptanács pénzügyi osztálya közli:

1. Az 1956. pénzügyi évről kibocsátott működési engedélyeket érvényességük meghosszabbítása végett 1957. január 15-ig láttamoztatni kell. A meg nem hosszabbított működési engedélyek érvényüket veszítik.
2. Január 1-ével az összes könyvelési regisztrációkat a zárt elkövetkezőt végett be kell mutatni. Ugyanakkor be kell nyújtani a fel nem használt megsemmisítése végett az összes, 1956. évről láttamoztatni számokat és rendelési bontokat. Az 1957. évről új számlakönyveket és rendelési bontokat láttamoztatni.
3. Felhívjuk azok figyelmét, akiknek adóhátalra kell menniük, hogy a tartozásaikat haladéktalanul egyenlítsék ki, mert a többetlételmentesket nem mérsekelhetik.

AZ ARADI NOVEMBER 7-GYAR vezetésének a pártalapszervezetet és az állami bizottsággal együtt a gyár valamennyi munkásának, technikusának és tisztviselőjének boldog újévet kíván.

Igazgató: Goguly Vasile
Az alapszervezet titkára: Lapsaghi Alex.
Az üzemi bizottság elnöke: Márkus Mihály

AZ ARADI NOVEMBER 7-GYAR vezetésének a pártalapszervezetet és az állami bizottsággal együtt a gyár valamennyi munkásának, technikusának és tisztviselőjének boldog újévet kíván.

Igazgató: Goguly Vasile
Az alapszervezet titkára: Lapsaghi Alex.
Az üzemi bizottság elnöke: Márkus Mihály

HÍREK, Közlemények, HÍREK

LAPUNK LEGKÖZELLEBBI SZÁMA 1957 JANUÁR 8-AN, CSÜTÖRTÖKÖN JELENIK MEG.

Közlemény

A városi és rajoni néptanács pénzügyi osztálya közli:

1. Az 1956. pénzügyi évről kibocsátott működési engedélyeket érvényességük meghosszabbítása végett 1957. január 15-ig láttamoztatni kell. A meg nem hosszabbított működési engedélyek érvényüket veszítik.
2. Január 1-ével az összes könyvelési regisztrációkat a zárt elkövetkezőt végett be kell mutatni. Ugyanakkor be kell nyújtani a fel nem használt megsemmisítése végett az összes, 1956. évről láttamoztatni számokat és rendelési bontokat. Az 1957. évről új számlakönyveket és rendelési bontokat láttamoztatni.
3. Felhívjuk azok figyelmét, akiknek adóhátalra kell menniük, hogy a tartozásaikat haladéktalanul egyenlítsék ki, mert a többetlételmentesket nem mérsekelhetik.

AZ ARADI NOVEMBER 7-GYAR vezetésének a pártalapszervezetet és az állami bizottsággal együtt a gyár valamennyi munkásának, technikusának és tisztviselőjének boldog újévet kíván.

Igazgató: Goguly Vasile
Az alapszervezet titkára: Lapsaghi Alex.
Az üzemi bizottság elnöke: Márkus Mihály

AZ ARADI NOVEMBER 7-GYAR vezetésének a pártalapszervezetet és az állami bizottsággal együtt a gyár valamennyi munkásának, technikusának és tisztviselőjének boldog újévet kíván.

Igazgató: Goguly Vasile
Az alapszervezet titkára: Lapsaghi Alex.
Az üzemi bizottság elnöke: Márkus Mihály

Időjárás

December 31-én, hétfőn a hőmérséklet fokozatosan emelkedik. Változó felhőzet várható, a hegyes vidéken havasodó lehetséges. A hőmérséklet napközben mínusz 2 és plusz 2 fok között lesz, éjszaka mínusz 3 és mínusz 5 fok között. Mersékel szél, reggel ködképződés.

AZ ARADI TEBA TEXTILGYAR pártalapszervezete, üzemi bizottsága és adminisztratív vezetése ezúton fejezi ki elvtársai jókívánságait az új év alkalmából a gyár minden munkásának, technikusának és tisztviselőjének, valamint hozzátartozóinak. Arra kéri a gyár dolgozóit, hogy 1957-ben továbbra is eredményesen dolgozzanak saját érdekében és az egész dolgozó nép boldogulásáért.

A vezetőség

Búcsuzunk 1956-tól — Köszöntjük 1957-et

— KINEK MIT KIVÁNNUNK AZ ÚJ ESZTENDŐRE —

Kit küldjünk ki?

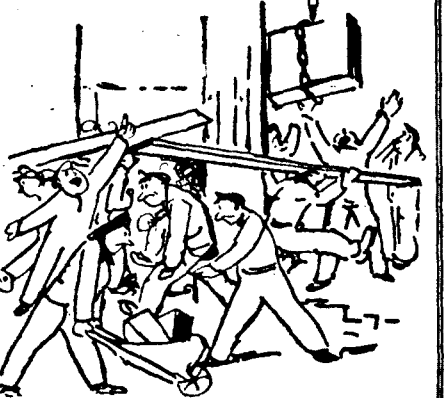
— Fejezet a bizalmatlanság történetéből —
írta: JANUS OSEKA lengyel humorista

Egy külkereskedelmi ügylet kapcsán külföldre kell küldeni valakit. De minthogy kapitalista országról van szó, az illetőnek feltétlenül megbízhatónak kell lennie. Lássuk hogyan választották ki a megfelelő embert.

— ... Utazzék Szerndrowski.
— Lehetetlen. Szerndrowski agglény, odakinn beleszeret valakibe és nem jön vissza.
— Ez az ember nem könnyen szeret bele valakibe. Feltűnően kerüli a nőket.

A 4. Építkezési Vállalat

színházépítkezési munkatársainak sok-sok nevezetes évfordulót kívá

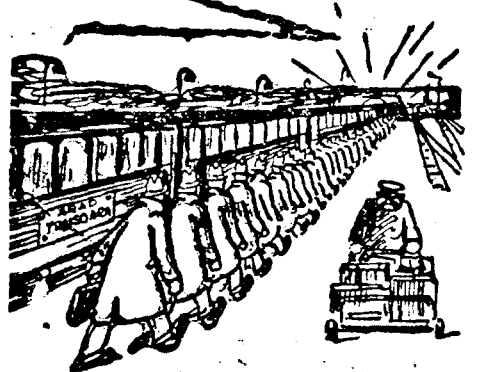

nunk 1957-ben. (Hátha valamelyiken tényleg befejezik az építkezést...)

— De nyugaton olyan nők vannak, hogy könnyen beléjük lehet bolondulni.
— Menjen Kerminski. Az a biztosan visszajön, évek óta ról.
— Csunya a felesége. Hátha Kerminski csak az alkalomra vár, hogy faképnél hagyja?

VOLT — LESZ

1956-ban megnövekedett a vasút-forgalom Arad és Temesvár között.

1957-re várható, hogy több szerelvény indítanak majd ezen a távon.

1956-ban városunk szívében megnyílt az Ifjúsági Cukrászda. 1957-re várható, hogy az ifjúság is látogatja majd saját cukrászdáját.

1956-ban megjött a hideg. 1957-re várható, hogy legalább egy korcsolyapályát létesítenek.

1956-ban megkezdtek a ligeti uszódmedence építését. 1957-ben talán befejezik.

1956-ban a Petőfi Sándor Irodalmi Kör tagjai közgyűlésen 10 pro, 8 kontra és 2 tartózkodással a kör nevét „Tóth Árpád Irodalmi Kör”-re változtatták, s ezzel kimerítették valamennyi napirendi pontjukat. 1957-ben irodalmi alkotások hiányában remélhetőleg sok-sok napirendipontot tűzhetnek majd műsorra.

1956-ban a Higiéna szövetkezet nőfodrászati egységeiben a hajjal együtt a zsebeket is alaposan megnyirbálták.

1957-ben ilyesmiről szó sem lehet — (legalábbis reméljük).

1956-ban a Helyi Kereskedelmi Szervezet egységeiben többszáz Aragaz tüzhelyet adtak el.

Textilgyári szurkolóknak
Az új esztendőre
Azt kívánjuk, hogy a csapat
Törtessen előre!

Legyen ismét kupagyőztes
S a bajnokság élén,
Legyen jó tavasszal és a
Futball-idény végén.

— Niedzielka utólrhetetlen szakember.

— Igaz, de lelkesedik Franciaországért. Az ilyen ember képes rá, hogy nem tér vissza, ha egyszer kint van.

— Hétszer volt külföldön a háború óta és mindig hazajött!

— Ez igaz, de ki biztosít hennünket arról, hogy állhatatos marad? Kiváló munkaerő és jülig szerelmes a feleségébe.

— Előfordult már, hogy az ilyen lángoló érzelme a végén szalmalángnak bizonyult. Egyébként is csak a kiegyensúlyozatlanság és buták szerelmeké fűlik. Az illetőt pedig nem küldhetjük nyugatra.

— Utazzék hát Korowieckit!

— Korowieckinek milliomas nagybátyja él Floridában. Korowiecki nem utazhat.

— Próbálkozzunk Galazkóval.

— Galazka tíz esztendeje tanul idegen nyelveket! Nyilván azért, hogy egyszer külföldre mehessen, kiküldetésbe. De miért akar külföldre menni? Mi? En nem vállalom a felelősséget.

— Nem marad más hátra, mint Krowka!

— Az meg egyetlen nyelvet sem tud.

— Es nem is szakember.

— Nehézjellegetű.

— Itthon se vesszük semmi hasznát.

— Vele viszont nem sokat veszítenék!

Mit folytassam — Krowkát küldték ki, hogy lebonyolítsa a kereskedelmi ügyletet.

SAGI ZOLTAN

EPIGRAMMÁK

KULLOGO

Az ő pontos jellemképe:
Az elmunkás — ellentéte

AUTOBUSZ

Mire te odaérsz a megállóhoz, sokan gyűltek előttem már ott. Mindig tele van és sohasem akkor jön, amikor várod.

Kivánjuk, hogy 1957-ben a
November 7 gyár

dolgozói csak jéghideg, gyöngyöző, üdítő, friss, stb. kutyvet igya-

nak. Jelszó: aki a vizet szereti, rossz ember nem lehet.

JOSNO

Megmondja multad és megmondja [jelened].

Pénzedért jövődbe merészen [belemegy].

(Hiszékeny emberek pénze... az jó [dolog])

Mégis én nagy jövőt néki nem [jószolok...]

BARAOK

Izes gyümölcs, —
Héja hirtavas, s igen vékony.
Am veszélyes.

...De csak akkor, ha — folyékony.

KONTAR

Vasat, ha reszel,
ruhát, ha varr, akár gyalul,
munkadarabja

hol van? ... A kritikan alul.
Azon az idő

vasfoga keveset ront már.
Ezt elvégezte a kontár.

KONYOK

Ismerjük már réges-régen,
bölcsője a messzi ókor.
Ervényesülési eszköz.
Gyakran tehetséget pótol.

KESON JOVO

Száján bizony ninesen lakat.
Kifogása mindig akad,
hogy bu marja, vagy a láb.
Mindig késik, s magyaráz.

MONDANIVALO

Értekezleten
a felszólalók közt ne keresd nevét.
Ott csak ül, selet
gondolatokkal, még ha
a széket is kihúzzák alóla!
Mindig csak négy szemközt
jön meg a mondanivalója...

A Sulik Kálmán utca

lakóinak kívánjuk, hogy jövőre el-tűnjék a járdáról a sár, vagy ha ez különböző „objektív” okok miatt továbbra is megfekszi az ut-

testet — meg a járókelők lábszá-rát — kívánjuk, hogy a városi néptanács illetékes osztálya korszerű automata gölyalábakat aján-dékozzon a lakóknak. (A látoga-tókról nem is beszélve).

Vagongyári szurkolóknak
Azt kívánjuk már ma,
Hogy a csapat „B”-ligában
A helyét megálja.

Nyerje sorra a meccseket,
Gólt rugjon, vagy százat,
S minden egyes játékkor
Vonzzon táblás házat...

Weinberger István

ÖREGEDTÜNK? — TÉVEDÉS

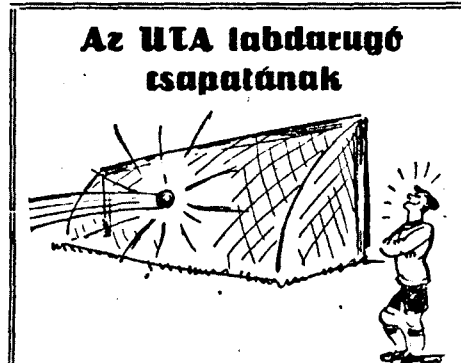
Tévelyítő gyorsasággal robot az idő. Jól emlékszem, szilveszterkor lélegzetelállítóan számoltuk az óra kongatását s amikor előtűnt a tizen-kettőt egy pillanatra sötétségbe bo-rult a terem, hogy azután még vaki-több fényesség áraszon el mindent. Eldor tisztá szívből örültünk és ke-zetráztunk egymással: magasra emel-tük poharunkat és boldog újévet ki-vántunk mindenkinek, mindenkinek, aki közelünkben volt.

Valljuk be őszintén: ezekben az ünnepélyes pillanatokban egyikünk-nek sem jutott eszébe, hogy egy év-el öregebbek vagyunk. Es ez a pil-lanat győzött meg engem arról, hogy szörnyű tévedésben leledzem én is, és mások is. Tévedés és a legmerés-zebb képtelenség azt állítani, hogy újévkor öregedünk. A természet tör-vényei tiltakoznak ez ellen, az ember életoptimizmusa, bölcsessége cáfolja meg ezt a valótlanságot.

Mert tétellezzük fel, hogy öreged-tünk. Hát elképzelhető-e, hogy valaki örül annak, ha öregszi? Ugye-ba-darság. Hiszen valamennyien féltő szeretettel és bizakodással, osodátat-lal és kellemes izgalommal vártuk és várjuk az érkezőt, az újévet. Nem hogy bánkodnánk miatta, ellenkező-leg: vidámak és boldogok vagyunk, alázattal üdvözljük a jövővényt, mert úgy érezzük, hogy a fiatalság keresett fel bennünket, hogy fiatalos lehellet tölti be egész lényünket.

Az emberiség mindig az utat ke-reste és keresi ma is. Újat a munká-ban: a mindennapi életben, utat az

éven is. Újévet akar és azután is-mét újat. Ilyen az ember. S amikor legyőzi az éveket, az évtizedeket, ak-kor nem tesz egyebet, mint győzedel-meskedik az idő felett. Es azt hiszem, nem szorul bizonygatásra, hogy min-denkor a születő, az új győzedelmek-kedik — tehát az évről-évre újjászü-lető és fiatalodó — nem öregedő — ember.

Az UTA labdarúgó csapatának
ez alkalommal küldött újévi jóki-vánságainak időbeni határát 1958 első felére is kiterjesztjük. Kíván-juk, hogy a bajnokság alatt a „mi kapunk” olyan gölbiztos legyen, mint ahogyan azt rajzolónk elkép-zeli.

Na tessék. Most már remélem nin-csenek kétkedők, mert ha mégis akadnának és arra hivatkoznának, hogy évről-évre öregszenek, javasol-nám, hogy keressék fel azt az orvos-professzort, aki embertársai megfla-talításán fáradozik. Keressék fel és kérjék a tanácsát.

Nyugati történet

Nyugat-Németországban súlyos megtorlásban részesül az, aki nem hajlandó a militarista körökkel együttműjni a fegyverkezés mótáját. Ezzel kapcsolatban eszembe jut a következő anekdota:
Az országuton énekelve menetel egy szakasz katoná. Az őrmester

észreveszi, hogy az evők katoná más hangon énekel, mint a többi.
— Maga mit énekel? — kérli.
— Őrmester ur, alásan jelentem — én teresleki!
Erre az őrmester álljt vezényel:
— Figyelem! Az egész század ter-celve in-dulj!

hgy nem árurom el, hol történt az alábbi eset. Akinék inge, így is ma-ga veszi, akinek pedig nem, az vigasztalódjék ezzel a jóleső tudat-tal.

Ugy kezdődött, hogy egyszercsak dur... Felrobbant a kazán. A rob-banás megreszkettette a dobtárátya-kat; s akkorát szólt, hogy a főépü-ltetben (ott, ahol a hivatalnokok rob-banásbiztos cserépkályhák mellett ki-mutatókat írkáltak) vitustáncot kezdik járni az esztétika szabályai szerin egymásra halmazott akták.

A kazán pedig úgy szétnyílt, mint nyár dejen a rőzsabimbó. Fenyegedően nutogatta piszkos csőszigereit a csoportosuló kíváncsiaknak:

— Micsoda mázli! Senki sem volt a közelben. Hát ilyet? Nahát!

— De könnyen agyonüthetett vol-na valakit — mondta Kovács bácsi, a főfűtő, miközben megvakarta gyé-rűlő hajának gyökereit. A többiek nagy meggyőződéssel rábólintottak:

— Ejnye! Bizony!

A főfűtő fejében csupán egy gon-dolat koválygott, száguldott, kavargott: jelentés! Jelentést kell írnia a karbantartási osztály főnökének a kazánrobbanásról. Aztán majd ki-száll a blokátság... Micsoda hecc lesz itt? S ki í felelős? Brr...

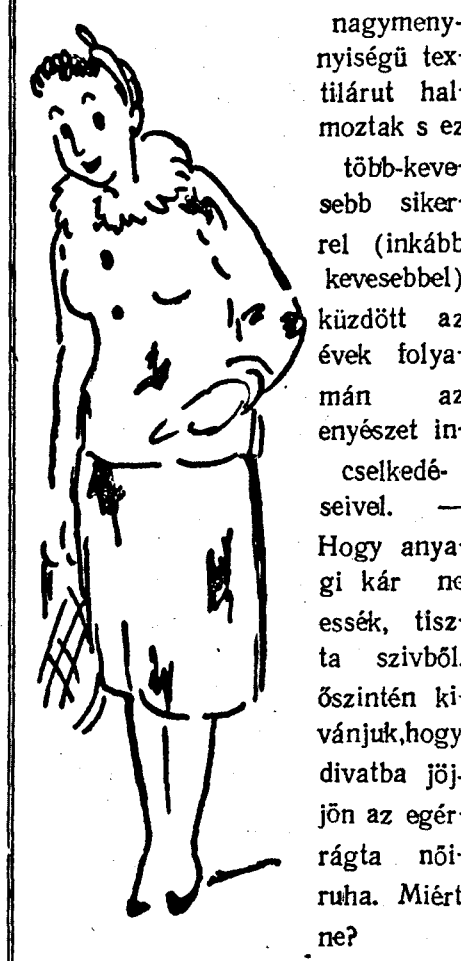
„Jelentés! Alulírott jelentem, hogy ma délelőtt 14 óra 13-kor...” Hm... Mi az, hogy 14 óra 13-kor? Kit ér-dekel ez? — gondolta Kovács bácsi, majd gyorsan kijavította: „ma dé-lelőtt 14 óra körül a 3. számú kazán felrobbant...” Hopsz! Várjunk csak — elmélkedet tovább a főfűtő — ez így nagyon ryersen hangzik. Jobb lenne a „kinyit” szót használni. De mi az, hogy kinyit? Ejnye, no... „rés támadt”. De miért támadt? Egymásután kihuza a leírt szavakat. Megvan... „a 3. számú kazán fala megrepedt, ami a felgyülemlett ka-zánkövek tulajdonítható”. De miért gyülemlett fel? Talán a cső volt hi-bás?... Ez az!

„Alulírott jelentem, hogy ma dé-lelőtt a 3. számú kazán fala kissé megrepedt, mivel az egyik cső kissé perforált. Már megírtam a szűk-ségos intézkedésekt... Kovács főfű-tő”.

— Megbolondultak? — dörmögi Hajdu mérnök, a karbantartási osztály főnöke az indájabán, amikor

Teri nem átadta neki a jelentést a kézbesítőkönyvvel együtt. — Szóval megrepedt a kazán? Jól nézünk ki, mondhatom! Megrepedt! Csak úgy magától megrepedt! Márpedig ez a kazán nem repedhet meg, amíg én vagyok a karbantartási osztály fő-nöke, mert a látszat azt a tévhitet keltheti, hogy az üzemben nines megelőző karbantartás. Márpedig nálam van!

A December 30 gyár készáru raktárában

Hajdu mérnök aláírta a kézbesítő könyvet s azonnal (ilyen ő) áthívta a szomszédából Jucit, szelider: meg-simogatta aranyzóke fufuját s a bámuló leánynak szegezte a kér-dést:

— Mondja csak, — „megrepedni”, vagy „meglazulni” nem mindegy az?

— Egy kutya az — mondta Juci bájosan.

— Akkor írja: „Jelentés. Ma a 3. számú kazán kissé meglazult. Javi-tásával kapcsolatban már intézkedés

Tapasztalatcsere

Sütőipari vállalatunk, mint ismeretes, állandóan szívén hordozza a kenyér minőségének kérdését. A rossz nyelvek szerint állítólag a sziv melegtől száradnak ki a fehér ci-pók úgy, hogy ember (főleg fog) le-gyen a talpán, aki (illetve amely) megrágására vállalkozik.

Történt pedig, hogy a most vég-ződő esztendő április havában sü-tőipari vállalatunk népes és lelkes küldöttséget me-nesztett maros-vásárhelyi szak-társához, amely hír szerint jobb minőségű kenye-ret készít, mint amilyen az aradi. Mindegy, a lé-nyeg az, hogy az aradi küldöttség tapasztalatcsere

céljából utazott a Magyar Autonóm Tartomány székhelyére, a csere fo-galma pedig tudvalevően azt jelenti, hogy én adok neked, te adsz ne-kem.

Türelmetlenül vártuk az aradi fe-hér kenyérnek a marosvásárhelyi kenyérhez való hasonlúsát. Minde-ideig azonban az aradi fehér cipő olyan sápadt, lapos, száraz és régi, mint amilyeneknek az angol regé-nyekben az öregedő ladykat szokták megrájozni.

Arad kenyérfogyasztói szempont-jából tehát nem sok eredménnyel járt a tapasztalatcsere. Kíváncsiak voltunk azonban, hogy hogyan ér-tékesítették a kapott tapasztalatot Marosvásárhelyen. Távirati kér-de-sünkre a következő sürgönyválaszt kaptuk:

TAPASZTALATCSERE NEM
JAART SIKERREL STOP MA-
ROSVÁASÁRHELYEN AZ
ARADI KUELDOETTSEEG
TAAVOZAASA UTAAN IS
JOOOMINOSEEGUE MARADT
A KENYEER

... akarom mondani
intézkedtem”. Ugy. Köszönöm, kis-leány.

Amikor Bérces osztályvezető gon-dolkozni szokott, mindig a fejét va-karja. Ime, most is, amikor Hajdu mérnök telefonjelentését hallgatta.

— Szóval megjavították a 3. ka-zánt. Nagyon helyes. Bizonyára ál-talános javítást is végeztek együttal. Vadonatúj kazán lesz. Derék dolog... — No, szervusz!

— Mi újság? — kérdezte Takács főmérnök Bérces osztályvezetőtől.

— Mi lenne? — gondolkodott Bérces. — Hm. Ha csak az nem, hogy új kazánt építettünk a rozoga 3. helyére. Azaz régiből újat, saját erőforrásból — mondotta, miközben sóváran leste a hatást.

— Ugyes, ügyes. Ezt már szere-tem — dünnyögte a főmérnök és fu-tólépésben igyekezett az igazgató párnázott ajtaja felé.

— Diriké! Nagy újság. Az ócs-ka 3. kazán helyére újat építettünk. Ma adtuk át a termelésnek.

Az igazgató gyorsan feljegyezte noteszébe az örömhírt, hisz holnap a fővárosba utazik... Nehogy vélet-lenül elfelejtse jelenteni a miniszté-riumban az esetet.

Az őszentendő utolsó estétjét Kovács főfűtő, Hajdu mérnök, Bérces osztályvezető és Takács főmérnök vi-dáman töltötte. Miért nem? Az új ka-zán busás prémiumot hozott...

A Cukorgyár

valamennyi dolgozójának boldog újéven kívü az kívánjuk, hogy a

Maros hozza vissza azt a rengeteg cukrot, amit az évek folyamán el-vitt.